

Posudek diplomové práce

Název: *Metody a přístupy využívané při práci s klientem v nízkoprahových zařízeních pro děti a mládež*

Autor: *Jana Svitáková*

Studentka si vybrala téma, které mě velmi zaujalo, protože právě v nízkoprahových zařízeních pro děti a mládež (NZDM) se uplatňují jak metody sociální práce, tak metody sociální pedagogiky. Struktura práce je logická, některé kapitoly ovšem považuji za příliš obecné (s malým vztahem k tématu práce), a tedy nadbytečné.

Vzhledem k tomu, že si autorka určila jako cíl diplomové práce „zjistit jaké metody a přístupy se využívají při práci s klientem v NZDM se zaměřením na NZDM v Jihočeském kraji“ (s. 6), můžeme považovat za těžiště práce 12. a 13. kapitolu, v nichž jsou shrnuty výsledky expertního šetření, které autorka provedla. Jelikož však v této práci nejde jen o praktický popis regionálně používaných metod, ale také o přehled metod, které se v těchto nebo podobných zařízeních vůbec mohou používat, je teoretická část práce mnohem rozsáhlejší než praktická část.

Jazyková úroveň práce je na průměrné úrovni, občas se ovšem setkáme s některými chybnými formulacemi, jako např. na s. 9 (postrádají absenci zájmů) nebo na s. 41 (první odstavec 7. kap.), místy se objevují překlepy, nesoulad přívlastku a předmětu atp.

Vnější úprava práce a její formální úroveň je velmi dobrá.

Z hlediska obsahu se vyjádřím k jednotlivým kapitolám:

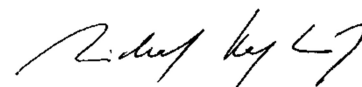
- vymezení NZDM v kap. 2 považuji za dobré: vystihuje důležité prvky této sociální služby,
- historický přehled práce s dětmi a mládeží (kap. 4) považuji za přebytný; navíc obsahuje některé jednostranné informace (např. citát Krause o důvodech vzniku sociální pedagogiky na s. 18 anebo odstavec o vzniku skautingu na s. 20),
- ačkoliv NZDM plní úkol prevence sociálně patologických jevů, považuji také podrobné pojednání o rizikovém chování dospívajících (kap. 5) pro účely této práce za nadbytečné; i v této kapitole se objevují některé drobné faktické nepřesnosti, jako např. na s. 28 (zděděné postoje), dalším nedostatkem této kapitoly je malý počet zdrojů, z nichž autorka vychází,
- za významnou část 5. kapitoly považuji oddíl 5.4 o prevenci rizikového chování, protože právě prevence je jedním z úkolů NZDM,
- šestá kapitola má v kontextu této práce své opodstatnění, protože se služby NZDM nabízejí dětem a mládeži různého ontogenetického vývojového stádia; přesto se domnívám, že by místo rozsáhlé 6. kapitoly stačil stručný odstavec s odkazy,
- sedmá kapitola (metody sociální práce) je pro téma práce klíčová, je zpracována svědomitě, ale jen s použitím malého množství zdrojů; závažnější chybou je, že metody jsou popsány obecně, ale bez vztahu k NZDM,
- osmá kapitola rozvíjí pouze ty metody, které se v NZDM používají, což považuji za správný postup,

- v kap. 9-12 se objevují některé diskutabilní otázky, které by měla diplomantka zodpovědět při obhajobě:
  - Proč se v konceptu organizace ČAS nepočítá s pedagogickým působením v rámci volnočasových aktivit (v návaznosti na odstavec na s. 56)?
  - Proč zařazuje studentka doučování mezi preventivní aktivity (s. 56)?
  - Jak autorka rozumí pojmu „sociální konstrukce reality“ (s. 64)?
  - Proč autorka považuje výzkumné šetření, které provedla (12. kap.), za expertní šetření?

Celkově je nutno konstatovat, že autorka splnila cíl práce, který si stanovila. Proto diplomovou práci Jany Svitákové **doporučuji k obhajobě**.

Vzhledem k tomu, že autorka zaplnila mnoho prostoru své práce teoretickým pojednáním o tématech, které souvisí s hlavním tématem jen vzdáleně, a vzhledem k poměrně velkému množství drobných jazykových nedostatků navrhuji hodnotit předloženou práci známkou **velmi dobře**, ovšem pouze za předpokladu, že diplomantka při obhajobě relevantně odpoví na výše uvedené otázky.

V Českých Budějovicích dne 23. srpna 2020

doc. Michal Kaplanek, Th.D.
vedoucí práce